

som nu staae imod hinanden med Hensyn til Rigtigheden af, det ene Aar efter det andet at udgive en saadan forelobig Lov; thi jeg antager ikke, at det har været Grundlovens Tanke, at vore Love skulle udfomme saaledes, at de flere Aar efter hinanden fremkomme først som forelobige Love, der senere, naar Rigsdagen traadte sammen, blive forelagte. Grundloven har tænkt sig særdeles paa trængende og sjældne Tilfælde, men ikke noget ordinært, der kommer tilbage hvert Aar.

Da ingen Flere begjærede Ordet, gif man derpaa over til Afstemning, om Loven skulde gaae over til 2den Behandling, hvilket blev vedtaget eenstemmigt med 81 Stemmer.

Formanden: Jeg veed ikke, om der fremkommer noget Forslag til Nedsættelse af et Udvalg.

Eschering: Jeg foreslaaer 5 Medlemmer, valgte i Salen.

Da intet andet Forslag fremkom, sattes ovenstaaende Forslag under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 84 Stemmer.

Formanden: Valget af Medlemmer vil blive sat paa Dagsordenen for næste Møde.

Vi gaae derpaa over til den næste Sag paa Dagsordenen, nemlig 1ste Behandling af Udskift til Lov om Pension for Major Hornemann.

Riegels: Jeg skal blot ganske kort tilslade mig, at udtale mig om det foreliggende Lovudkast og det deri udtalte Princip. Naar en Officcer, som her, efter 25 Aars Tjeneste og efter at have faaet et Beenbrud i Tjenesten, er bleven ansat i et Embede, som har givet ham en aarlig Indtægt af omtrent 2,200 Rbd., saa troer han vistnok derved saavel sin som Familjens Fremtid tilstrækkeligt sikret, især naar han opfylder sin Pligt; men, naar han ved sin Ansættelse bliver constitueret, og i 20 samfulde Aar vedbliver at være constitueret, saa mener jeg, at denne Omstændighed er saa uheldig, at det ved hans Afgang, i Særdeleshed da denne ikke er fremkaldt ved egen Ansøgning, uagtet han er svag og sygelig, men som Følge af en Omorganisation i den Branche, hvori han har gjort Tjeneste, ikke bør regnes ham til Last, at han har været constitueret. Jeg troer at burde tillade mig at henstille til det ærede Thing's billige Dom, om ikke den Em-

bedsmand, som saaledes har tjent i 45 Aar, og deraf, uheldigt for ham, har været constitueret i 20 Aar, foruden de i Forslag bragte 800 Rbd. ogsaa burde erholde de 104 Rbd. 85 $\frac{1}{2}$, der vilde have tilkommet ham, naar han havde været fast ansat og ikke constitueret. Overhovedet ere alle constituerede Embedsmænds Stilling og lange Provisorier vistnok meget sørgelige og meget skadelige for Tjenesten; navnlig troer jeg, at det i administrative Stillinger er høist forkasteligt, og jeg vil netop fremhæve Stutterivåsenet, hvor det er nødvendigt, at Embedsmanden maa lægge sin Plan og forfølge den, saalænge han er i denne Stilling. Han virker vistnok meget mere uvis, og maaffee ogsaa med mindre Lyst, naar han veed, at hans Stilling ikke er fast. Jeg troer derfor, at det er meget ønskeligt, naar nu vor nye Organisation af Stutterivåsenet igjen seer en provisorisk Bestyrer ansat, at der da om muligt ansættes en fast Embedsmand til at styre Stutterivåsenet, og, uagtet jeg ikke i mindste Maade har Grund til at antage, at det har indvirket paa den forrige Stutteribestyrelses Virksomhed, at der hidtil ikke har været en saadan, saa troer jeg dog, at det er meget ønskeligt, at det kommer dertil. Idet jeg altsaa, ved at fremhæve Principet i denne Sag, tillige kommer tilbage til det Tilfælde, som foreligger, saa anbefaler jeg endnu engang til Thinget, at den i 20 Aar constituerede Stuttmester, Major Hornemann, ikke for denne hans lange Constituering i Embedet maatte lide Afbræk i den Pension, der vilde tilkomme ham for 25 Aars Tjeneste, men at han maa erholde det fulde Beløb.

Rosenørn: Jeg kan ikke Andet end med den foregaaende ærede Taler antage, at den Mand, om hvis Stæbne her er Spørgsmaal, har gyldig Adkomst til at behandles noget bedre, end Lovudkastet gaaer ud paa. Det forekommer mig besynderligt at lade en Mand i den Alder, som allerede har tjent Staten saalænge, fremdeles staae paa Bartpenge med Hensyn til en Deel af det, man vil tiltænke ham. Jeg troer, at han har billigt Krav paa, nu at see sin Stæbne for de Dage, der ere tilbage for ham, endelig ordnet, og altsaa at faae en samlet Sum i Pension. Naar Bart-